

Naam: Annelies Leiwabessy

Leeftijd 42 jaar

Partner Melvin

Bedrijf Ohanahome en Magic of life

Bedrijfsactiviteit

begeleiding en coaching van ouders

met zorgen om hun kind.

Website www.ohanahome.nl

Annelies Leiwakabessy is de bedenker van Ohanahome: een warm huis waar ouders (en andere gezinsleden) tijdelijk kunnen verblijven. Ze worden hier ondersteund wanneer plotseling iets ernstigs gebeurt met een kind uit het gezin. Zo'n plek bestaat nog niet, maar is hard nodig. Annelies weet dat uit eigen ervaring. En dit jaar, 2013, gaat Ohanahome er komen!

‘Annelies: Als een. leeuwwin heb ik voor hem gevochten’

‘Ohana betekent familie in Hawaï, een plek waar niemand wordt vergeten of buitengesloten’

Sem

Annelies is moeder van vier kinderen. Haar zoontje Sem is elf maanden oud als hij bijna verdrinkt en daardoor zwaar meervoudig gehandicapt raakt. Hij heeft zeer intensieve zorg nodig. Alle aandacht gaat naar Sem en Annelies komt in situaties terecht waarvoor geen gebruiksaanwijzing bestaat. Ze heeft het gevoel dat ze er alleen voor staat en raakt emotioneel overbelast. Haar relatie met de vader van Sem eindigt en ze verliest haar werk. Sem overlijdt in 2009 op achtjarige leeftijd.

Overlevingsstand

Twee jaar na het ongeluk ontmoet Annelies een moeder van een kind met hersenletsel. “Zij was twaalf jaar ‘verder’ dan ik. Ze stond nog overeind. Ze had haar leven geaccepteerd zoals het was. Daarmee was ze een voorbeeld voor mij. Licht aan het eind van de tunnel, zo voelde het. Ze gaf mij praktische tips en eindelijk kon ik uit de overlevingsstand komen. Dit gun ik andere ouders ook en dat wil ik vormgeven met Ohanahome.” In Nederland is er geen opvang voor ouders die plotseling geconfronteerd worden met een traumatisch ongeluk van hun kind(eren). Ze bevinden zich in een crisissituatie, moeten de ene na de andere beslissing nemen over de (medische) behandeling van hun kind, maar beschikken bij lange na niet over de juiste informatie en ondersteuning. Tegelijkertijd moeten ze goed voor zichzelf zorgen - anders houden ze het niet vol - maar ook voor de rest van het gezin, en voor elkaar. Dat legt een zware druk op hun schouders. Draaglast en draagkracht zijn vaak ernstig uit balans. Dat was bij Annelies ook het geval.

Warmte en steun

Sem had 24 uur per dag zorg nodig. Omdat de thuiszorg niet kon bieden wat Annelies wilde en bovendien duur was, regelde ze zelf personeel. “Ik vond het belangrijk dat de mensen die voor Sem zorgden een band met hem en ons konden opbouwen. Zoiets lukt alleen als er zo min mogelijk wisselingen zijn. Daarom ben ik studenten gaan werven.” Studenten logopedie, geneeskunde en andere studies met raakvlakken met de benodigde zorg vormden een team. Zij moesten Annelies kunnen vervangen op alle terreinen: wandelen met Sem,

activiteiten doen, helpen met het huishouden en medische verzorging. “Ze waren onderdeel van het gezin, moesten bij ons passen en sterk genoeg zijn qua persoonlijkheid. Dat is gelukt! In acht jaar tijd hebben twaalf mensen ons geweldig geholpen. Die warmte en steun wil ik andere gezinnen ook kunnen bieden in Ohanahome.”

Leeuwin

Het ongeluk heeft de wereld van Annelies op zijn kop gezet. Toen Sem met de ambulance bij het ziekenhuis aankwam, was zijn prognose slecht. “Ik ben ‘door de dampkring gegaan’; ik wist ineens dingen die ik niet kon weten. Maar ik wist gewoon dat hij het zou overleven en dat ik ooit met hem zou gaan zwemmen met dolfijnen!”

Sem was heel gevoelig voor sfeer. Hij kon de inkomende prikkels en emoties van anderen niet filteren. Als de sfeer niet goed was, kreeg hij een epileptische aanval of een acute longontsteking. “Ik moest dus zorgen voor veiligheid en harmonie in huis. Daar was ik heel resoluut in. Mensen die dat verstoorden, verdwenen uit ons leven. Sem heeft mij over grenzen en (ego)beperkingen heen geduwd. Als een leeuw heb ik voor hem gevochten.”

Annelies ontwikkelde een soort ‘energie-management’. Ze kon zich niet permitteren om energie te verliezen, omdat ze te allen tijde voor haar kind moest kunnen zorgen. “Ik ging bijvoorbeeld niet in discussie met een arts die weigerde om een laxerend medicijn voor te schrijven, toen Sem in het ziekenhuis was voor een onderzoek, en ik het vergeten was mee te brengen. Ik ben naar huis gereden om het op te halen. Tien minuten heen en weer kostte mij minder moeite dan het aangaan van de discussie. Als iemand het niet uit zichzelf snapt, ben ik niet degene om de wereld te verbeteren. Ik heb geleerd om aan te voelen wat Sem nodig had en hem dat te geven. Ik zie het als een prachtige reis die we samen gemaakt hebben. Hij kon zo stralen!”

Familie

In 2006 ging Annelies inderdaad met Sem naar Hawaï om met wilde dolfijnen te zwemmen. De mensen daar waren onder de indruk van Sem. Ze kwamen op hem af, vonden hem een >>

>> bijzonder kind met een eigen energie. “Dat was ontroerend en warm, heel anders dan in Nederland, waar Sem vaak genegeerd of negatief benaderd werd.”

In die context leerde Annelies haar huidige man kennen. Melvin is van Moluks Javaanse afkomst. Door hem heeft zij toegang gekregen tot een cultuur waarin familie een sterke en centrale rol speelt, en waarin elk familielid wordt geaccepteerd zoals hij of zij is. “Er is veel aandacht voor elkaar, veel ruimte om te delen. Niet alleen verdriet, maar ook mooie dingen en gekkigheid. Totaal anders dan ik kende uit mijn jeugd met een overbelaste, alleenstaande moeder. Die sterke verbinding met elkaar, dat samen-gevoel, heeft mij extra geïnspireerd om mijn droom op zo’n manier vorm te geven. Ohana betekent familie in Hawaï, een plek waar niemand wordt vergeten of buitengesloten.”

Droom en werkelijkheid

Annelies gelooft dat zij in dienst staat van haar droom. Ze heeft een enthousiasmerende, aanjagende functie. Zonder haar ervaring met Sem zou de droom er niet geweest zijn. “Alles is energie. Ohanahome is een op zichzelf staand wezen. Mijn droom is zich nu aan het ontvouwen, omdat de tijd en ik daar kennelijk rijp voor zijn. Een droom kan alleen maar werkelijkheid worden, als veel mensen zich ermee verbinden en beseffen dat het noodzakelijk is dat het er komt. Je moet eerst samen water omhoog brengen, voordat het opnieuw naar beneden kan stromen.”

Volgens Annelies is het belangrijk dat je veel over je ervaringen praat. Daarmee inspireer je anderen. Vorig jaar september kwam bij haar het kantelpunt. Toen ontmoette ze Fedde Kingma en Frans van der Reep. Deze twee mensen konden haar precies geven wat ze nodig had om haar droom waar te maken: ervaring met soortgelijke processen, kennis, *skills* en contacten met invloedrijke personen. Door hun medewerking werd ze versterkt in haar vertrouwen in en het bestaansrecht van Ohanahome. “Ik kwam hen op het juiste moment tegen. Noem het synchroniciteit, betekenisvol toeval. Je wilt iets doen, waarde toevoegen. Vaak ontstaat dat vanuit jouw eigen ervaring dat ‘iets’ mist en jij daarvoor de oplossing hebt. Vanaf dát

moment gaat het niet meer over jou, maar ben je onderdeel van een droom die er komen wil.”

Oplaadplek

Annelies is ongelooflijk blij met de titel van Inspirator 2013. Het is wéér een bevestiging dat Ohanahome er gaat komen. Ze hoopt op veel publiciteit door Vrouw&Passie, zodat Ohanahome zichtbaar wordt voor de doelgroep én de mensen die mee willen bouwen. Ondertussen heeft ze al een team van 35 enthousiastelingen om zich heen verzameld die belangeloos meewerken. Eind van het jaar wordt het eerste huis in Groningen geopend. “We willen ouders ‘ontzorgen’ en hen stress besparen. Minder stress heeft ook een positief effect op het zieke kind: het herstel verloopt aanmerkelijk sneller. Er is geld nodig en daarom zijn we bezig met *crowdfunding* en het realiseren van samenwerkingsverbanden met gemeenten, zorgverzekeringen en sponsors. Ohanahome moet een warme ‘oplaadplek’ worden waar iedereen zich thuis voelt en die iedereen zich financieel kan permitteren.”

‘Je moet eerst samen water omhoog brengen, voordat het opnieuw naar beneden kan stromen’